

9.2.2025 – Jozef – BŮH MI POMÁHÁ STARAT SE O RODINU

Čtení: Gen. 43,1-14; 45,1-18; 47,1-10

Písně: 405 - To já, ó Pane můj – pokračování č. 682; 330 – Odpust';
Jsem zde na zemi poutníkem

„Proto, dokud máme čas, čiňme dobro všem, ale zvláště domácím víry“
(Galatským 6,10).

HLAVNÍ PRAVDA – BŮH MI POMÁHÁ STARAT SE O RODINU.

Víme, že Bůh nám pomáhá pečovat o naše rodiny. Cítíme určitý druh odpovědnosti za blaho své rodiny. Odpovídáme tím, že pomáháme a pečovat o svůj domov a rodiny i v církvi. Přemýšlejte o tom:

- Jakým obtížným situacím můžete v životě čelit?
- Na koho se můžete obrátit o pomoc?
- Proč je důležité důvěřovat Bohu, když je to pro nás těžké?

Bůh

Kde je v tomto příběhu Bůh? Bůh není zmíněn ani jednou. Bůh jedná nepřímo. Sny pocházejí od Boha. Bratři chtěli Josefa zabít, aby se jeho sny nesplnily. Ve skutečnosti znamenalo pokusit se zabít samotného Boha, aby se jeho plán nemohl naplnit. To je přesně to, co Satan pokouší. Bůh Josefa zachránil, nejprve prostřednictvím Rubena, který přesvědčil jeho bratry, aby ho nezabíjeli, a poté prostřednictvím Midijánce, kteří ho koupili.

Josef není v Egyptě v důsledku toho, že byl zachráněn, ale je to Boží plán. Tímto způsobem je Josef schopen v budoucnu zachránit Jákobovu rodinu, aby z ní mohl vzejít velký národ (Genesis 45,7-8). Bůh používá zlé plány bratrů, aby začal naplňovat svůj plán a zaslíbení (srov. Ž 105,16-22). Izrael pak tváří v tvář zlu a nebezpečí často propadal panice, stejně jako Jákob. Tento příběh nás učí, že bez ohledu na to, jaká je ta nejbezpečnější situace, Bůh má vše pod kontrolou a vždy vládne a uskutečňuje svůj plán.

Bratři měli v úmyslu Josefa zabít, a nakonec ho prodali pohanům, stejně jako „bratři“ zradili Ježíše a vydali ho do rukou pohanů (Mat 26,4.15). Stejně jako Josef mlčky trpěl (v textu), tak i Ježíš mlčel (Mat 26,63). Bůh použil zlé činy bratrů, aby zachránil svět, stejně jako použil zlé činy lidí Ježíše ukřižovat, aby zachránil svět. Ježíš je samozřejmě mnohem důležitější než Josef. Josef je pouze předobrazem, stínem. Ježíš je Boží Syn a pouze Ježíš nakonec zachránil svět.

Důsledek hříchu

Hřích má vždy své následky. Jákob v mládí podvedl Ezaua. Pak ho podvedl Lában a nyní ho podvedli jeho synové. Důsledkem Lábanovy lži bylo, že Jákob měl dvě manželky a všechny problémy v jeho rodině vznikly právě kvůli tomu. Rebeka se snažila udělat vše pro to, aby se Jákob stal Izákovým oblíbeným synem, a výsledkem bylo, že Ezau ho chtěl zabít. Jákob chtěl, aby se Josef stal jeho oblíbeným synem, a výsledkem bylo, že jeho bratři chtějí zabít.

Situace vypadá beznadějně. Život třetího pokolení po Abrahamovi, otci víry, který žil s Bohem a kterému Bůh dal velká zaslíbení, vypadá hrozně. Bratři jsou Boží nepřátelé a skutečnost, že byli obřezáni, jim zjevně nevadí. Je těžké uvěřit, že by taková rodina měla být nadějí a požehnáním pro svět (12,3). Přesto je to však příběh naděje. Faktem je, že člověk dělá mnoho špatného, ale s Bohem je vždycky naděje a on proměňuje zlo v dobro.

Utrpení člověka často nemine. Neminulo ani Josefa, který se ocitl tváří v tvář smrti, a později v Egyptě, jeho situace nebyla dobrá. Neměl jistotu, že svého otce ještě někdy uvidí. Jákob mnoho let strašně trpěl, protože si myslel, že jeho syn je mrtvý. To jsou důsledky lidského hříchu. To je to, co člověk udělal ze světa, který Bůh tak dokonale stvořil.

Naděje

V tomto příběhu vidíme, že Bůh vládne svrchovaně, i když trpíme následky hříchu druhých, jsme stále v Božích rukou a nic se nám neděje bez jeho vůle (srov. Řím 8,28.35-39). Izajáš říká Izraeli trpícímu ve vyhnanství, aby v tomto utrpení čekal na Hospodina, protože on jistě přijde, nyní musí čekat a vydržet (Iz 40,31-31). To je poselství i pro nás. Ne vždy je vše v pořádku a mnozí věřící trpí. Ale pravda je taková, že Bůh vládne svrchovaně a vždy uskuteční své plány a splní svá zaslíbení, ale učiní tak ve své způsobem a ve svůj čas.

Gen. 50,15-21

Faraon se dozví o příchodu Josefových bratrů a vyzve celou rodinu, aby se přestěhovala do Egypta. Bratři se vracejí do svého domova s jídlem, oblečením, zvířaty a vozy, které je mají odvézt zpět do Egypta. Do země Gošen přijíždí sedmdesát členů Josefovy rodiny. Josef se setkává se svým otcem a představuje svou rodinu faraonovi. Po Jákobově smrti ujišťuje své bratry, že jim neublíží. Bůh ho poslal před nimi, aby se mohl postarat o celou rodinu.

Z toho plyne poučení o společenství.

Bůh nás stvořil, abychom byli součástí rodiny. Chce, abychom pomáhali starat se o své domovy a také o rodiny v církvi, jak jen můžeme. On nám v tom pomůže.

Kolik z vás má bratry a sestry? Kolik máme sourozenců? Josef vyrůstal v rodině s jedenácti bratry a sestrami. Vzpomínáte si, jak ho prodali otrokářům putujícím do Egypta? Josef se mohl na své bratry velmi snadno rozhněvat, ale podívejme se, jak se k nim zachoval o mnoho let později.

Josef byl ve svém srdci přesvědčen, že vše, co se v jeho životě stalo, naplánoval Bůh. Byl to On, kdo z obtížných situací a utrpení vytěžil dobro. Josef svým bratrům odpustil jejich příkoří a získal faraonovo svolení, aby mohl celou rodinu odvést do Egypta. Josefova rodina dostala od faraona úrodnou zemi Gošen, kde se usadila na mnoho let. Když Josefův otec a jeho bratři přišli do Egypta v době hladomoru, bylo jich asi sedmdesát. Brzy se však velmi rozrostli. Egyptané se pak začali mocného izraelského lidu bát a pomalu z nich dělali otroky.

Odpuštění je rozhodnutím naší vůle. Ten, komu bylo ublíženo, se sám rozhoduje, zda chce odpustit. To neznamena, že těžké události vymaže ze své paměti. Aby člověk dokázal odpustit z celého srdce, potřebuje Boží pomoc. **Tím, že v modlitbě „Otče náš“ řekne slova: „odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům“, vyznáváme, že pokud neodpustíme těm, kteří nám ublížili, nebudeme schopni skutečně pocítit Boží odpuštění.**

VÍM, ŽE – Bůh může z každé situace vytěžit dobro.

Nedlouho po setkání s Josefem se jeho bratři vydali na dlouhou cestu do Kanaánu. Byla to velmi namáhavá cesta! Jejich vozy byly naloženy jídlem. Měli s sebou nové oblečení a peníze, které jim dal Josef. Mnoho oslů táhlo vozynaložené dary pro svého otce. A aby toho nebylo málo, dostali od faraona zvláštní pozvání, aby přišli a žili v Egyptě, aby oni i jejich rodiny měli co jíst a mohli přežít zbývající období sucha. Když se vrátili domů, jejich otec Jákob tomu zprvu nemohl uvěřit! Jeho milovaný syn Josef byl naživu! Josef nezemřel, jak si celé ty roky myslel.

- Jste si tím jisti? - pokládal stále tuto otázku svým synům. - Jste si jisti, že Josef žije? Říkáte, že je správcem Egypta? Řekněte mi o tom ještě jednou! Řekni mi to ještě jednou!

Nakonec se Jákob s rodinou vydal na cestu do Egypta. Jákob, jeho dcery, zeťové a malí vnuci cestovali pohodlně na vozech, které dostali od faraona. Jeho synové jeli za nimi na faraonových baculatých oslech. Cesta byla dlouhá, ale měli s sebou spoustu jídla. Jákobovo srdce celou cestu zpívalo! Opravdu se chystal spatřit svého syna Josefa!

Nakonec Josefovi služebníci přinesli dobrou zprávu.

- Tvá rodina už je skoro tady! - oznámili.

- Rychle! Připravte mi kočár! - nařídil Josef. Jel tak rychle, jak jen jeho koně dokázali cválat, aby viděl svého otce. Josef vyskočil z kočáru ještě dříve, než zastavil. Běžel k Jákobovi, objal ho a rozplakal se radostí.

Brzy poté Josef odvedl svých pět bratrů do paláce na návštěvu k faraonovi.

- Jaké je vaše povolání? - zeptal se vládce.

- Jsme pastýři,“ odpověděli.

- Tvoji bratři mohou žít v zemi Gošen,“ řekl faraon Josefovi. - To je moje nejlepší země. Zaměstnám tvé bratry, aby pásli můj dobytek.

Josef také vedl svého otce Jákoba na setkání s faraonem. Jákob, velký Boží muž, požehnal faraónovi, velkému egyptskému králi. Sedmnáct let po svém příchodu do Egypta Jákob zemřel. Bylo mu sto čtyřicet sedm let. Jeho synové si začali dělat starosti. Mysleli si, že jim možná Josef po otcově smrti oplatí všechny ty hrozné věci, které mu udělali. Rozhodli se poslat Josefovi vzkaz:

- Než náš otec zemřel, řekl, že chce, abys nám odpustil všechno zlé, co jsme ti udělali.

- Vy jste mi chtěli ublížit, odpověděl Josef, ale Bůh to obrátil v dobro. Dal mi příležitost, abych vám všem pomohl.

Možná že nikdy nebudete úředníky ve vládě. Nebo možná nikdy nebudete muset zachraňovat svou rodinu před hladomorem. Ale jste součástí rodiny. Co můžete udělat už teď, abyste chránili, pomáhali a projevovali lásku lidem, se kterými žijete?

Jak byste se cítili vůči svým bratrům, kdybyste byli na Josefově místě? Jak se Josef cítil, když se znovu setkal se svými bratry? (Byl rád, že je vidí, ale chtěl se přesvědčit, zda se změnili k lepšímu; byl šťastný, že vidí, jak Bůh obrátil tuto špatnou situaci v dobrou; měl je rád navzdory tomu, co udělali). Proč se tak cítil? (Dovolil Bohu, aby ovlivnil jeho pocity.) Jak vám může Bůh pomoci, abyste ke své rodině cítili jen lásku, měli dobré myšlenky a pomáhali jim? (Odevzdat svůj život Ježíši; každý den se modlit, aby mě Ježíš ovládal a vložil do mého srdce lásku). Pamatujme na to:

BŮH MI POMÁHÁ STARAT SE O SVOU RODINU.

Josef navzdory křivdě, kterou utrpěl, odpustil svým bratrům a přivedl je i s otcem do Egypta. Tím je zachránil před hladem a smrtí.

Tento příběh byl předzvěstí další události. Pán Ježíš byl stejně jako kdysi Josef vydán, souzen a odsouzen k smrti, ale tato nejsmutnější událost v dějinách celého světa se stala zdrojem největšího požehnání. Ježíš svou smrtí přemohl náš hřích a otevřel nám bránu do nebe.

Někdy jsou v našem životě chvíle, kdy jsme smutní, kdy jsme nemocní, nebo nás potká nějaká nepříjemnost. Příběh Josefa Egyptského a Pána Ježíše nás učí, že Bůh dokáže z každé situace vytěžit dobro, pokud mu bezmezně důvěřujeme a plníme jeho přání v našem životě. Chceme se setkat s Ježíšem – naším Spasitelem, a proto voláme – Přijď, Ježíši, přijď!

Připomínejme si. Odpuštění je dar člověku, který nám ublížil. I když v našem srdci mohou zůstat pocity hněvu, bolesti a dokonce nepřátelství, odpuštěním odmítáme touhu po pomstě a touhu po odplatě. Odpuštění vede ke smíření, jako se to stalo v Josefově případě. Josef nečekal, až se mu jeho bratři omluví za způsobené příkoří, ale jako první se s nimi chtěl usmířit. Dal najevo, že k nim nechová zášť a ochotně se s nimi podělí o to, co má. Věděl, že i zlé úmysly člověka může Bůh proměnit v dobro.

Pamatujme, že naším nejlepším učitelem je náš Pán – Ježíš Kristus – který nám odpustil všechny hříchy a urážky, všem lidem, kteří páchají zlo – Učí nás odpouštět.

Modlete se

Pane Ježíši, odpouštím těm, kdo mi ublížili, protože ty mi vždycky odpouštíš všechny hříchy. Prosím tě, Pane, abych vždy přemáhal zlo láskou a odpuštěním a abych stejně jako ty vždy miloval a odpouštěl druhým. Amen.